Ч. 262. Середа 12 грудня (29 падолиста) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудня.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарні справи. — Побільшене японьскої армії. — Релїґійна борба у Франциї. — Голод в Росиї.

Як доносять з Відня, збере ся посольска палата дня 17 с. м. На першім місци нарад стоїть буджетова провізория. Як звістно, зажадало правительство 7-місячної провізориї буджетової т. є. до кінця липня 1907 р. Другою точкою нарад буде справа управильненя становища і платні канцелярийних помічників, а третою справоздане промислової комісиї о державнім предложеню в справі проєкту закона против пияньства.

Вчера рано зібрала ся комісия виборчої реформи палати панів. Перед засіданєм відбула ся приватна довірочна нарада, на котрій — як доносять віденьскі дописувателї — більшість бесїдників заявила ся за заведенєм плюральности. На засіданю комісиї промавляли президент ґр. Тун і Пленер, а відтак п. президент Міністрів бар. Бек, котрий просив членів комісиї, аби не проволікали полагодженя справи, бо то викликало би велику небезпечність для держави. Обовязком комісиї єсть передати правительственне предложене повній палаті панів без зміни.

Субкомітет буджетової комісиї австрийскої делеґациї, вибраний до справи войскових достав, радив вчера в присутности п. Міністра війни ґен. Шенайха, команданта маринарки ґр. Монтекуколї і представителїв австрийского правительства пп. Міністрів торговлї дра Форшта і рільництва ґр. Аверсперґа. Промавляли п. Міністер війни, а відтак оба австрийскі міністри і уділяли пояснень в справі розділу достав для войска між обі половини монархії. Наради над тою справою не покінчено і відложено єї до слїдуючого засїданя, яке відбуде ся нинї.

Льондоньский Times доносить з Токіо, що японьский буджет на слїдуючий рік заводить в армії важні зміни. На першім місци манджурскі і корейскі залоги, зложені тепер з чотирох дивизий, мають мати по одній дивизиї, стяганій з дивизий стоячих в Японії, а не як доси, становлячих окремі корпуси, творені в Кореї і Манджуриї. Відтак з сил в той спосіб заощаджених має утворити ся шість нових дивизий в Японії, так, щоби цїла краєва армія складала ся з 19 дивизий разом з ґвардиєю. В той спосіб побільшить ся армія майже о половину. Дальше будуть утворені три нові, окремі корпуси — тяжкої артилєриї, артилєриї полевої і кінноти. Вкінци реорґанізация армії і нове єї уоружене мають бути розложені на кілька лїт, а не — як хотів міністер війни — в як найкоротшім часї. Фондів на ті цїли мають дати ощадности з инших міністерств. Не буде нових податків нї позичок. Цїла проґрама була подрібно обговорювана в кабінетній радї. Міністер війни заявив, що безпечність держави зависить від переведеня єго плянів, що мають на цїли виключно забезпечене мира таким станом боєвої готовости Японії, аби нїхто не посьмів подумати о зачепленю єї. Прочі міністри спершу не годили ся з тими поглядами, але остаточно уступили. Коли нова проґрама міністра війни буде переведена, буде могла Японія виставити в поли кождої хвилї три чверти мілїона людий. — Крім того і японьска фльота буде в найблизшім часї значно скріплена.

Як доносять французскі часописи, мав папа на запитане кількох епископів в справі послїдного міністерияльного розпорядженя дати таку відповідь: „Відправляти в церквах дальше богослуженя і не давати нїяких декларацийˮ. Радикальні і социялїстичні часописи виступають супротив тої ради папи і кажуть, що коли духовеньство буде послушне приказови папи, то треба безпроволочно знести всякі підмоги і емеритури для духовеньства. Натомість консервативні і націоналїстичні часописи похва-

---

6)

ПОБЛИСКУЮЧЕ ВІКНО.

(З нїмецкого — Ф. Клеменса).

(Дальше).

4.

Коли Мулен прийшов або радше зачинав приходити до сьвідомости, що він ще на сім сьвіті, і зітхнувши тихо отворив очи, була довкола него темна, темнїсенька ніч. Лежав мусить через кілька годин без памяти. Здивований, перепуджений глянув довкола себе — але в найблизшій хвилї взяв єго такий страх, що аж мороз пішов єму по цїлім тїлї. Зміркував, що не лежить на земли, лиш кудись поволи, але заєдно порушає ся, що не має землї під собою і що єго руки висять у воздусї.

Рівночасно відозвала ся в нїм в одній хвили повна сьвідомість єго положеня. Пригадав собі, що єго хтось вдарив по голові і зі страхом подумав собі, що знаходить ся в руках немилосердних ворогів.

Щож тепер з ним діяло ся? Господи сьвятий, він висів у воздусї на ужиску і єго кудись спускали.

Хто знає, може до єго гробу? Невжеж гадали, що він вже не жиє і тепер хотять єго закопати? Єго взяв такий страх, що аж кров в нїм застигла; хотів крикнути, але не міг, голос завмер єму на устах. Від превеликого страху мовби всї нерви єму повідомало.

А то було єго щастє, що мовчав, бо тим виратував ся від смерти, як то й зараз потім пізнав. До єго уший дійшов грубий голос якогось мужчини високо понад ним, котрий відозвав ся до когось другого: На що так мучити ся, Люце! Кинь єго попросту в долину, кости не будуть єго від того болїти.

— Ми би хиба розуму не мали — відповів хтос на то крикливо. — Труп зачіпить ся десь на скалї, звідки єго нїколи в житю не здоймемо. Колиб відтак хтось сюди коли зайшов, то —

— Пусти, хтож би мав сюди заходити?

— Ну, а сей в долинї хиба не зайшов? Все може бути. Отже — коли би так стало ся, то труп міг би нас зрадити. Лїпше спустимо єго на долину, а по днї котрийсь з нас спустить ся за ним і укриє трупа в гущавинї дебри. Нинї вже на то, розуміє ся, за пізно.

— Хто би то був, той хлописко? — вмішала ся тут якась трета особа до розмови.

— А хто єго знає—на всякий случай він знає нашу тайну і за то мусить заплатити своїм житєм!

— Якийсь турист не відважив би ся добувати ся до хати — відозвав ся на то знову перший голос. — Я би заложив ся, що то якийсь шпигун. Та й на що би він носив револьвер і ніж при собі?

— Я єго вже десь раз видів там на долинї в Котре — відозвав ся хтось третий голосом не так вже грубим як той, що доси говорив. Детективом від того голосу якось дивно кинуло, — він єго вже чув, то був голос ґравера Шатерота. Отже то таки той злодюга належить до того! Яке щастє, що той битий на всї боки шибеник не знав єго, Мулена особисто! Мулен знав єго, але Шатерот не знав детектива, бо то було головним услівєм сповненя тодїшного приказу в справі надзорованя того шибеника, щоби він не знав Мулена, підчас коли детектив, підчас того коли сей знав докладно того, котрого мав сторожити. В тій цїли придивляв ся він вже кілька днів перед тим фальшівникови в єго кели крізь дірку в дверех і підслухував єго. Єго незвичайно високий, писклйвий голос був ще добре в памяти у полициїного урядника.

Мулен здогадав ся з тої розмови, що з ним діє ся, і через то на хвильку успокоїв ся. Фальшівники уважали єго за помершого, они за мало розуміли ся, чи хтось лиш омлїв або завмер, чи таки по правдї помер на віки. Отже спустили нїби то якогось трупа в дебру, щоби єго поки що укрити.

Детектив відотхнув, коли почув знову землю під собою, ще лиш ужиско сполучало єго з єго ворогами. Не могучи єго з гори відвязати, кинули єго байдужно за тим нїби трупом. Се була нова щаслива обставина. Ужиско в єго положеню було неоцїненим знарядом, бо він не сумнївав ся анї трошки, що буде міг вийти з печери і виратувати ся, заким ще фальшівники зможуть по днї до него прийти.

Для него була тепер передовсїм важна річ довідати ся щось близшого про самих фальшівників, бо заскочити їх несподївано тут на горі певно би єму не удало ся. Він мусїв вийти звіди, заким би ще розвиднило ся, щоби не попасти ся їм в руки; они спостерегли би вже рано, що єго десь нема і очевидно зараз би

люють поведенє папи і кажуть, що католицка релігія, до якої признає ся міліони Французів, не повинна терпіти такого поведеня, на яке позваляє собі правительство. Одинокою можли вою розвязкою справи єсть то, щоби француске правительство рішило ся увійти з папою в переговори. — Міністер віроісповідань Бріян видав до всіх префектів обіжник з приказом, аби заряджували карні процеси против сьвящеників і инших осіб скликуючих віроісповідні збори, коли не зложили ніякої заяви, або лише недостаточну.

Рівночасно з вістию о великих надужитях товариша міністра Гурка до спілки з американьскою фірмою Лідваля, почали часописи подавати справозданя о голоді, який в тім році навістив найурожайнійші російскі надволжаньскі ґубернії. Після тих справоздань в десятьох ґуберніях не було майже жнив, так, що селяни не мають навіть на засів. Однако і в прочих ґуберніях жнива випали менше як середно. Взагалі-ж Росия не мала в послідних 20 літах таких марних жнив як в тім році. Останки запасів вичерпують ся, а з усіх сторін надходять жалоби, що доставлюване правительством збіже дуже лихе. В многих ґуберніях вже тепер прокинув ся голодовий тиф і шкорбут, так, що треба було утворити лікарскі виправи для спиненя тих страшних недуг, що поривають щоденно сотки людий. А то допера грудень! Що-ж буде в січни? лютім? Аж тоді проявлять ся в цілій повноті страшні наслідки голоду. А тут виходять на яву всілякі надужитя. Ріжні промисловці користають зі знижок зелізничих на збіже, призначене для селян у своїм власнім інтересі, а зелізничі заряди приймають як найспокійнійше ті фальшиві декларациї. Також і фірма Лідваль уживала в своїх власних інтересах тих знижок. Доставлюване же селянам збіже єсть найчастійше так лихе і містить в собі тілько примішок, що провінціональні власти не хотять єго приймати. Справу надуживаня фрахтових знижок віддано судам.

Новинки.

Львів, дня 11-го грудня 1906

— **Іменованя.** П. Міністер справедливости іменував секретарями судовими: заступника прокуратора державного Венанта Ференца в Тернополи для Тернополя і ад'юнктів судових: Тадея Малиша в Козовій для Буська; дра Зигм. Ясіньского в Бібрці для Бібрки; Ів. Масляка в Солотвині для Солотвини; Ад. Новаковского в Ліську для Риманова; Волод. Кузіньского в Городку яг. для Камінки; Кар. Туніковского в Кутах для Кут; Каз. Кшановского в Сколім для Любачева; Ант. Ґерстмана в Дрогобичи для Дрогобича; Ів. Ваґнера в Обертині для Обертина; Дениса Німентовского в Галичи для Монастириск; дра Оттона Сандера в Мостисках для Рудок; Войтіха Творовского в Дрогобичи для Перемишлян; Каз. Богосевича в Отинії для Печеніжина; Авг. Безуха в Радимні для Яблонова; Теод. Бачиньского в Городенці для Комарна; Вікт. Наймана в Теребовли для Потока Золот.; дра Стан. Зьолковского з округа львівского висшого суду краевого для висшого суду краевого у Львові; Авг. Ловицкого з округа львівского висшого суду краєвого для висшого суду краєвого у Львові і Стан. Таласевича в Нижанковицях для Немирова.

— **Курс кутя коний.** Управа школи підковуваня при Академії ветеринариї у Львові подає до відомости, що найблизший шестимісячний курс підковуваня розпічне ся з днем 2 січня 1907 р. Челядники ковальскі, що хотять записати ся на той курс, мають зголосити ся особисто у управителя тої школи найдальше до дня 2 січня 1907 р. і при вписі предложити слідуючі документи: 1. сьвідоцтво скінченої з добрим поступом школи народної; 2. сьвідоцтво визволеня; 3. сьвідоцтво з відбутої бодай дволітної практики вже в характері визволеного челядника. Убогі ученики того курсу можуть одержати запомоги взглядно стипендиї з фонду краєвого, о скілько будуть відзначати ся пильностию і добрими поступами в науці.

— **Вижницка школа деревляного промислу.** Дня 15 жовтня 1906 отворив буковиньский краєвий Видїл у Вижници на Буковині школу для різьбарства й жировництва, виконуючи ухвалу сойму, порішену по рефераті посла Гальбана дня 2 падолиста 1904. Доси містила ся та школа в тамошній школі народній, аж ось сего року вибудовано коштом 23.000 К окреме й просторе та вигідне приміщенє для сеї школи, в якій під проводом надуч. Туркевича вчать гуцульску молодїж (20 учеників) найвизначнїйші наші різьбарі й жировники, як Девдюк, Мегединюк і Шкрибляк, не кажучи про елементарну науку писаня, читаня й рахунків, якої уділює учитель Юрій Гнатюк. Крім сего ще заведено тепер науку столярства, яку веде столярский майстер Покорний. Нову школу посьвячено дня 6 грудня, а сьвяточно отворено слідуючого дня при участи краєвого президента др. Бляйлебена, президияльного секр. Кешмана, краєв. маршалка Юрія бар. Василька, віцемаршалка дра Ст. Смаль-Стоцкого, посла М. Василька і инших.

— **Рухові вправи в львівскім „Соколї"** відбувають ся: для членів в понеділок, середу і пятницю від год. 7—8 вечером, для членкинь ві второк, четвер і суботу від год. 4—5 вечером і для хлопчиків в понеділок, середу і пятницю від год. 5—6 вечером. Місячна оплата 1 корона.

— **Філїя „Просьвіти" в Станиславові** отворила свою канцелярию при ул. Голуховского ч. 2 в „Руській Бесіді", у якій урядує що день урядник від год. 8—1. Філїя дає правні поради, як також полагоджує всї справи, що є вазначені статутом тов. „Просьвіта", а також посередничить поміж членами і читальнями а головним виділом. Всї книжочки членьскі можуть члени відбирати в канцеляриї філії, а також філїя просить усіх членів станиславівского округа, аби членьскі вкладки вплачували до філії, а не як доси, до центрального виділу. — При тім виділ філії „Просьвіти" подає до відома, що при філії „Просьвіти" в Станиславові є окружна бібліотека, з якої можуть користати всі члени „Просьвіти" за оплатою 4 сот. від книжки (при тім мусять мати поручаюче письмо від пароха або учителя або иншого знаного виділови чоловіка для забезпеки). Бібліотека отворена все в середу, суботу і неділю у вечер від год. 7·30, а в четвер від 12—1. — За виділ філії „Просьвіти" в Станиславові: Др. В. Янович, Антін Крушельницкий.

— **Дрібні вісти.** Як зачувати, буде сойм галицкий скликаний дня 15 лютого на звичайну сесию. — В Навариї обікрали невислїджені доси злочинцї тамошний уряд почтовий, забравши з него всю готівку і марки та цінні папера і документи належачі до п. Лефлера. — Поліция викрила в домі при ул. Шпитальній ч. 17 недозволене заведенє заставниче, котрого властителькою була Пепі Аксельрад. — В Самборі втїк з дому своїх родичів тринайцятьлїтний Йосиф Пещох, син екзекутора податкового. Хлопець єсть сухірлявий, білявого волося і був убраний в студентский мундур без пасків.

— **Із черновецкого унїверситету.** Із звіту проректора др. Герцберґ Френкля, який він подав при інавґурациї нового ректора дра Ерліха, довідуємо ся між иншим таке: Піднесенє фреквенциї черн. університету було минулого року надзвичайно велике. В зимовім курсї було записаних на унів. 698, а в літнім 679 слухачів. В сегорічнім зимовім курсї записано вже більше як 700 студентів і студенток. Від року 1875 до 1899 збільшило ся число слухачів лише о 100, значить, річно о 4; від року 1899 до 1905 піднесла ся фреквенция о 317 слухачів, що рівнає ся збільшеню о 83 проц. а о 53 студентів річно. Зріст слухачів на університеті в Грацу виносив в тім часї 18 проц., а у Відни 16 проц., в Інсбруці нічо не змінило ся, а в Празї фреквенция зменшила ся. Фреквенция черпов. юридичного факультету більша як в Інсбруку. Факультет юридичний

повтікали. Він вже переконаний о тім, що між ними єсть Шатерот, якогось другого кликали Люцом, може він підслухає ще щось більше з їх тайни. Лежачи на земли, підслухував він кожде слово, яке лиш міг зачути.

— Як ви взагалі упорали ся з тим падлюкою? — зачув він тепер пискливий голос давного ґравера.

— Шкода, що вас не було при тім, пане майстер — відозвав ся на то той чоловік, що перед тим перший говорив. — Люц, що стояв на варті, видів, як він підкрадав ся. Він дав нам зараз знати а ми в першій хвили зі страху не знали, що робити; але відтак ми повтікали з хати і замкнувши двері, поховали ся в корчах. Поховати знаряди і апарати не було вже часу. Скоро же ми переконали ся, що маємо діло лиш з одною особою, ми були вже певні, що зловимо того злодюгу. І дійстно він попав ся в лапку. Обнюхавши кождий кутик, вибив він вікно і вліз до хати. Ми пішли нишком за ним, а коли з такою бистроумностию, як рідко у кого, відкрив спустні двері і зліз по драбині на долину, отворили ми осторожно двері і влізли за ним. Я зліз перший по драбині на долину, а коли побачив, як він нахилив ся над скринкою, підсунув ся я на пальцях до него і привитав єго дручком по голові так, що він забув о сьвіті.

— І погиб відразу?

— Бодай ані не зівнув — відповів на то перший бесідник безвстидно. — Ми поки що лишимо єго на долині і аж коли змеркло ся а ми хотіли вже іти, двох з нас винесло єго сюди, щоби усунути трупа.

— То вже знаю — сказав на то Шатерот нетерпеливо. — Але тепер спішіть ся, бо мусимо ще нині іти до Котре.

— То хиба карки собі поломимо — відозвав ся на то котрийсь з фальшівників.

— То не першинка. За пів години місяць зійде — напирав проводир. — То дуже важна річ, щоби нас всіх пятьох виділи нині вечером в Котре, задля алібі, знаєте, задля того, щоби ми могли поставити доказ, що були деинде в хвили, коли стало ся убийство. Взагалі було би добре, щоби ми сюди аж за кілька днів вернули. — Ви чей все добре поховали?

— Все. А колиж зійдемо ся тут знову?

— Нині середа. Скажім в неділю по полудни о четвертій годині.

— А труп же має так довго лежати?

— Нічо єму не завадить.

— Цікавий я, що говорять в місті о тім, що знов один пропав десь без сліду.

— Ну, тож наробить страху в місті!

— На всякий случай поговоримо об тім в неділю, а тепер буде ліпше, коли винесемо ся звідси. Сподіваю ся, що в неділю буду міг поставити вам якесь рішуче предложенє.

Кроки розмавляючих пролунали в далі. Мулен послухавши ще хвильку з напруженєм, чи котрийсь з них не лишив ся десь недалеко, пробовав встати. Але то не так легко було. Ноги не хотіли єго двигати, голова страшенно боліла, а скоро лиш трохи єї підніс, то здавало ся єму, як би все довкола него колесом ходило і як би земля розступила ся єму під ногами.

Щож тут почати? Найліпше буде поки що полежати, подумав собі Мулен. Може кілька годин сну додадуть єму такої сили, що буде міг рушити ся.

Ніч була студена, але детектив чув ся такий ослаблений і безсильний, що очи єму мимо того замкнули ся і він заснув так твердо, що був як би неживий. Лиш величезне напруженє нервів, яке викликали в нім страх і обава в тій хвили, коли опритомнів, дали єму спроможність уважати пильно на то, що роблять єго вороги.

Хто знає, як довго був би так лежав мов мертвий, як би тверде леговище на скалах і студений нічний воздух не пробудили єго були з неумолимою енерґією. По кількох годинах сон єго ставав щораз більше неспокійний, а страшні сни мучили сплячого. Тілом підкидало судорожно, а груди підносили ся хвилями до глубокого мов би в перестраху віддиху.

(Дальше буде).

збільшив ся о 28 проц., теольоґічний збільшив ся в трое, а фільософічний в шестеро (229 слухачів). Проректор надіе в будучности ще більшого зросту фреквенциї через засноване нових ґімназий. Спімнув також про великі зміни в професорскім складі, які наступили послідного року і згадав в теплих словах про бл. п. проф. Штросмаєра і проф. Ціґлявера, які померли сего року. Потім виголосив нововибраний ректор др. Евгеній Ерліх інавґурацийний відчит на тему: „Факти звичаєвого права“.

— **П. Антін Хойнацкий** подає сим до відомости, що з нинішним днем отворив у Львові при ул. Арсенальскій ч. 6 бюро, в котрім приймає всї замовленя на книжки у всіляких мовах, ноти, образи і висилає в як найкоротшім часї чи то за послїплатою чи за надісланем переказом.

— **Розбишаки з за кордону.** З Волківців коло Борщева доносять до „Дїла“: Наше село чує на своїй шкірі добре поблизькість Росиї. В ночи з 4 на 5 с. м. напали розбишаки у великім числї на село. Взялись найперше до церкви, вивалили двері від захристиї, виломили і покрутили всї замки, шуфляди повиносили на двір, все порозкидали і забрали готівкою до 95 корон. Опісля були в польскій каплици, виваживши тяжкі дубові двері, всюди шукали гроший, навіть в пушці з Найсьвятійшими Тайнами і знайшли лиш 6 корон. Тоті самі розбишаки забрали з громадского уряду касу аж на город, і повикидали всї папери, але гроший не знайшли. Ходить чутка, що розбишаки були також у місцевого посесора. А місцевого сьвященика вирагували хиба пес та нічна лямпка, бо й тут добирались. Замітна річ, що ті невислїджені злочинцї всюди лиш гроші беруть, а ніяких дорогоцінностий. Заким прийдуть де, наперед когось добре про все випитають. Питають передовсім о сьвященика, церков і дїдича.

— **І ревізия може часом до чогось придати ся.** З Вильна доносять: При ул. Троцкій мешкав старий жид, котрого загально уважано за бідного чоловіка. Нараз в тім часї, коли він був в склепі, з'явили ся в его помешканю якісь люди і зробили ревізию. Всї були переконані, що ревізию переводять поліцийні аґенти. Вернувши вечером домів і довідавши ся о ревізиї, старий лиш заломив руки і розплакав ся. Найбільше згриз ся тим, що ревізию зроблено в якійсь поломаній скрині зі старим лахмотєм. Всї дивували ся тому, бо знали, що старий дрібні ощадности заносить до каси. В тиждень по ревізиї одержав старий пачку в трома премієвими льосами і письмом, в котрім було сказано, що що ревізию перевели члени партиї політичної, котра мала на него якесь підозрінє. Забравши премієві льоси, знайшли між ними один, котрий вже давно виграв 85 тисяч рублїв. За то відкрите жадають они 25.000 рублїв на свої цїли. Старий довідавши ся о тім, спровадив свою доньку з Вітебска, котра тепер робить заходи, щоби партия не ставила за великі жаданя.

— **Ювилей циґара.** Віденьскі ґазети пригадали, що сего року припадає а радше припадав вже в лїтї ювилей циґара. В половині 1831 р., отже перед 75 роками появили ся були у Відни і взагалї в Австриї перший раз циґара. Аж до того часу курено лиш люльки, а до найбільшої розривки і штуки курців належало закурити пінкову люльку так, щоби она набрала чорнобрунатної краски. Нараз появили ся циґара, спершу лиш в одній сортї і знайшли зараз любителїв, але й великих противників, котрі почали нарікати на то, що циґарами закурює ся і засмерджує ся публичні льокалї. Мимо тих нарікань курене циґар розширювало ся борзо і вже в 1835 р. продавано 3 сорти циґар: прості, делїкатні і екстра-делїкатні. За прості — „довгі“ або „короткі“ — платило ся по 1 риньскому 28 крайцарів конвенцийної монети за сотку; делїкатні продавано в полїтурованих оріхових (!) скриночках по 2 риньскі; екстра-делїкатні в жовтих полїтурованих яворових скриночках по 3 риньскі за сотку. В 50-ти роках м. с. було вже звиш 6 всіляких сорт, між тими й такі, що коштували пів „старого“ крайцаря, а котрих уживали головно пани школярі, розуміє ся потайком, бо в тих часах не вільно ще було школярям курити публично, так як тепер і пускати дим з циґара професорови попід ніс. До кількох лїт курене циґар так збільшило ся, що заряд вробу і продажи тютюну мусїв значно розширити фабрикацию циґар та завести нові сорти. В 1836 р. настали улюблені й до нині у Відни циґара, „віржінїя“, звані там віденьским говором „вечіна“; їх занесли до Австриї, а спецálльно до Відня люди войскові з Італії, котрі служили при австрийских залогах в сім краю. Циґара віржінїя платило ся первістно по 2 кр. конвенцийної монети. Нині се циґаро єсть найпопулярнїйше у Відни, бо его курять всї без ріжниці ранґ'я і стану. Навіть і Є. В. Цїсар через богато лїт курив лиш сї циґара, а фабрика в Гаінбурзї виробляла для Монарха і его двору окремо сї циґара. Отже минуло 75 лїт, від коли в Австриї настали циґара; вслїд за ними настали й папіроси, котрі тепер минають ся міліярдами що року. Але курене люльки ще й доси не вийшло з моди. Кількож то гроша пішло за тих 75 лїт з димом.

Телеґрами.

Відень 11 грудня. „Korr. Wilhelm“ доносить, що Є. Ексц. п. Намістник Галичини ґр. Потоцкий від'їхав вчера вечером до Львова.

Льондон 11 грудня. Палата послів ухвалила значною більшостию, що особи маючі право виборче в кількох округах виборчих, можуть виконувати его лиш в однім окрузї. Палата льордів відкинула той закон.

Варшава 11 грудня. В доповненю вістий о посьвяченю прапора союза „істинно руських людей“ доносять з Петербурга ще слїдуючі подрібности: Підчас торжества о. Іван Кронштадский цїлував ся з бесїдниками, котрі підносили оклики: „Проч з підлою конституциєю!“ Похід ескортувала в головних улицях кінна поліция. Участники походу, що рекрутовали ся з „чорних сотень“, викрикували: „Русь іде!“ Однак міністер війни не дозволив походови війти до церкви Семенівского полку і заткнути прапор на гробі ґен. Мінна.

Чернигів 11 грудня. Збори земскі по дискусиї над внесенем адміністрациї о усуненю з посеред радних бувших послів до Думи Муханова, Шраґа і Локотка, котрі підписали виборгску відозву, постановили уважати їх за усунених часово з уряду.

Сірадзь 11 грудня. Тутешний суд польний засудив 30 людий на смерть за ряд нападів. Вирок вже виконано.

Ню Йорк 11 грудня. Часопись American подає нині вість о страшних варварствах доконуваних в державі Конґо, і додає, що король Леопольд бельґійский в послїдних 3 лїтах вів дуже дорогу аґітацию серед членів вашінґтоньского парляменту, щоби не допустити до того, аби Сполучені Держави розпочали акцию против тих варварств.

Сан Франціско 11 грудня. Вчера лютила ся в містї страшна буря і наробила великої шкоди у всїх частях міста. Один робітник згинув, а кількох єсть ранених. Порт значно ушкоджений.

Гроші звертаємо, кому не подобає ся річник 1905 „Добрих Рад“. В сім річнику знаходять ся сотки практичних порад для кождого а крім того близько 100 рисунків, після котрих може собі кождий наробити практичних річий для господарства. Цїна 1 К за річник. Адреса: „Добрі Ради“, Стрілецкий Кут (Буковина).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).